

[Auken.]

OPEC-landene, altså de olieproducerende lande, er det simpelt hen en konsekvens af denne snævre nationale overskudspolitik eller rettere sagt stagnationspolitik hos de økonomisk stærke lande, at betalingsbalanceproblemet hos de lidt svagere funderede lande antager faretruende proportioner. Det er netop det, der er tilfældet for Danmarks vedkommende. Ikke – vil jeg gerne understrege – som et akut, overhængende katastrofeproblem, men som et absolut alvorligt problem, der under alle omstændigheder må løses, hvis ikke vi vil overlade det til andre at overtage styret af vores hjemlige økonomi, med en højst ugunstig indvirkning på beskæftigelse og velfærdsudvikling.

Derfor er vores opgave for de kommende forhandlinger en politisk bunden opgave. Klarer vi ikke gennem de beslutninger, der skal træffes under sommerens forhandlinger, at yde et væsentligt bidrag såvel til bedring af beskæftigelsessituationen som til en hurtig og effektiv nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet, så er perspektiverne i sandhed uoverskuelige.

Men tilbage til det positive, det arbejde, der er blevet udført i de forløbne måneder her i folketinget.

De gennemførte forbedringer og resultater er langtfra alle udtryk for, at socialdemokratiet blot tilnærmelsesvis har fået alle sine ønsker opfyldt. Men vi må konstatere det, vi også udtalte efter valget, at valgets resultat har ført til, at tyngdepunktet i de politiske forhandlinger – hvad der selvfølgelig for os er meget glædeligt og for befolkningen en stor gevinst – at tyngdepunktet i de politiske forhandlinger er blevet forskudt i socialdemokratisk retning. Lad mig nævne nogle udvalgte områder.

På arbejdsmarkedsområdet er det ud over kriselovgivningen i forbindelse med overenskomstfornyelsen lykkedes at sikre fortsatte forbedringer af arbejdsløshedsdagpengeordningen, sænkning af aldersgrænsen til 16 år, forbedringer for de værnepligtige, og grunden er lagt for yderligere forbedringer på dette felt.

For så vidt angår Arbejdsmarkedets Tillægspension er der også sket en række varige forbedringer i forbindelse med den lovgivning, der har været omkring ATP. Jeg tænker her selvfølgelig på udvidelsen af adgangen til at komme ind under ATP-ordningen, samtidig med at der er sket ændringer i reglerne for ATP-midlernes anbringelse og ændringer i

ATPs ledelse, der gør, at ATP kan komme til at spille en langt mere aktiv og frugtbringende rolle i vores erhvervspolitiske billede og vores kreditformidlingsbillede i fremtiden. Vi er ikke færdige med overvejelserne omkring ATP, men efter socialdemokratiets opfattelse er der taget et stort og væsentligt skridt i den rigtige retning.

Også arbejdet med udfyldningen af arbejdsmiljølovens rammer, nu da loven træder i kraft, skrider frem. Vigtigst for os i denne sammenhæng er at få den lovede bedriftssundhedstjeneste og arbejdsmedicinske organisation op at stå i næste folketingsår. Uden at vi får bedriftssundhedstjenesten og den arbejdsmedicinske organisation op at stå, kommer der ingen alvor og mening i de muligheder, der ligger i den nye arbejdsmiljølov.

På det sociale område er det ikke mindst for socialdemokratiet tilfredsstillende, at der nu er sket den ændring i dagpengeordningen, at der fremover vil ske regulering to gange om året i sygedagpengesatserne, således at dagpengesatsreguleringen foregår ens, hvad enten man er arbejdsløs eller syg, eller hvad årsagen nu kan være til, at man oppebærer dagpenge. Hermed er vi igen vendt tilbage til det, der var tanken med den store dagpengereform i begyndelsen af 1970'erne. Men vi tillægger det selvfølgelig også betydning, at der er sket forbedringer for de mindre, selvstændige erhvervsdrivende på en lang række områder. Det, vi mener der nu er behov for, er, at befolkningen får kendskab til disse forbedringer, også for at fjerne den mistænkeliggørelse af sygedagpengeordningen, som ofte føres frem i beskæftigelsesdebatten. Nu er der ingen saglig basis længere for at bruge dette argument i beskæftigelsesdebatten. Det anser vi for meget positivt.

Men det er klart, at det store perspektiv på det socialpolitiske område naturligvis er den forestående etapevise gennemførelse af pensionsreformen. Jeg skal selvsagt ikke trætte nogen med et langt indlæg i pensionsdebatten nu, kun understrege, at for socialdemokratiet er det fortsat sådan, at vi sætter løsningen af de nuværende pensionisters nære problemer øverst på ønskesedlen og dernæst de ændringer og udbygninger, der er nødvendige for, at vi kan få det ensartede og solidariske pensions-system, som landet trænger til.

Også på boligområdet er der grund til at glæde sig over fremskridt. Jeg tænker her selvfølgelig først og fremmest på de ændringer, der